

Arrest

nr. 74 850 van 9 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 26 december 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van tweede verzoekende partij en haar advocaat R. VAN DE SIJPE, die tevens eerste verzoekende partij vertegenwoordigt, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing houdende weigering van de vluchtelingenstatus en de niet toekenning van subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U bent afkomstig uit Tbilisi, Georgië, en bent de zoon van A. M. (...) en A. T. (...) (O.V. X). Uw moeder verblijft samen met u in België.

Uw problemen zijn ontstaan naar aanleiding van uw dienstplicht. U werd vroeger reeds verschillende keren opgeroepen om uw dienstplicht te vervullen, maar omwille van een aangeboren probleem van uw wervelkolom kon u steeds beschikken. Echter, op 27 augustus 2008 werd u 's morgens vroeg van uw bed gelicht door twee militairen die u naar het militaire commissariaat brachten. Daar werd u

gedwongen om een document te ondertekenen dat u zich vrijwillig aanbood voor het leger. U weigerde en werd vervolgens hardhandig geslagen waardoor uw kin gebroken werd. Uiteindelijk ondertekende u het document en u werd ingelijfd. De volgende ochtend slaagde u erin om te vluchten en ging u naar uw vriend. Uw vader stelde dat u naar Akelkalak moest gaan zodat u kon onderduiken bij kennissen van uw ouders. U verbleef daar tot aan uw vlucht in 2011.

Tijdens uw onderduikperiode werden uw ouders regelmatig lastiggevallen door de autoriteiten die naar u op zoek waren. Op 20 september 2010 werd uw vader voor een laatste keer meegenomen door de politie. Uw moeder werd later gebeld met de mededeling dat haar man onwel geworden was en dat hij in het ziekenhuis lag. Toen uw moeder in het ziekenhuis aankwam, bleek uw vader overleden te zijn aan een hartaanval. Uw moeder wilde dat een expertise gedaan werd maar niemand was geïnteresseerd. In november of december 2010 sprak u voor een eerste maal na uw vlucht uit de kazerne, met uw moeder af en jullie besloten te vluchten. U schakelde een vriend van uw vader in, A. S. (...), en hij regelde tegen betaling uw visum en reis tot België. Uw moeder vertrok op 24 februari 2011 richting België. U vertrok later, samen met A. (...), via de luchthaven van Tbilisi naar België. Na uw vlucht verbleef u nog enkele dagen in een hotel maar waar precies weet u niet. U kwam hier aan op 28 maart 2011 en vroeg de volgende dag asiel aan. U bent niet op de hoogte of er nog iets gebeurd is in verband met uw asielproblemen sinds uw vlucht naar België.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw geboorteakte en een medisch attest met betrekking tot de problemen van uw wervelkolom. Uw moeder legt haar Georgische identiteitskaart voor, huwelijksakte, geboorteakte en een medisch attest met betrekking tot een beroerte die zij onlangs kreeg.

B. Motivering

U vreest dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst opnieuw gezocht zal worden door de militaire politie en in de gevangenis zal belanden. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

Vooreerst wordt uw geloofwaardigheid aangetast door uw geringe kennis met betrekking tot de evolutie en de huidige stand van zaken van uw problemen. In alle redelijkheid kan het Commissariaat-generaal er immers van uitgaan dat een asielzoeker ernstige pogingen onderneemt om meer informatie te verkrijgen met betrekking tot zijn asielproblemen, hetgeen u duidelijk nagelaten heeft. Zo weet u bijzonder weinig te vertellen met betrekking tot de handelingen van uw ouders en de problemen die zij ondervonden nadat u ondergedoken in Akelkalak leefde. Zo stelt u dat uw vader verschillende keren klacht ging indienen maar waar hij concreet naartoe ging om dit te doen weet u niet. (CGVS zoon, p. 12) U verklaart slechts dat u er niet bij was. (CGVS zoon, p. 12) U vermeldt dat hij mensen aansprak over uw problemen maar wie precies weet u niet. (CGVS zoon, p. 12) U weet wel dat hij naar het parket ging en klacht indiende bij de politie, maar u kan er verder niets meer over vertellen. (CGVS zoon, p. 12-13) Betreffende de problemen van uw ouders stelt u dat militairen verschillende keren bij u thuis geweest waren en dat uw vader enkele keren werd ondervraagd. (CGVS zoon, p. 13) Gevraagd naar de specifieke data van deze ondervragingen stelt u dat het in de twee jaar van uw onderduikperiode was, specifieker kan u niet zijn. (CGVS zoon, p. 13) Behalve de laatste arrestatie van uw vader, heeft u geen enkele informatie betreffende de andere keren dat uw ouders werden lastig gevallen. (CGVS zoon, p. 13) Uw vader vertelde u tijdens jullie telefonisch contact enkel dat u 'nog daar moest blijven'. (CGVS zoon, p. 13) Uw verklaring voor deze geringe kennis betreffende de problemen en handelingen van uw ouders, luidt dat het u niet meer interesseerde, dat u ondergedoken leefde en dus niets kon doen. (CGVS zoon, p. 15) Met betrekking tot de handelingen van uw moeder, na de arrestatie en dood van uw vader, beweert u aanvankelijk dat ze na het overlijden van uw vader geen klacht indiende omdat je het nergens kon doen. (CGVS zoon, p. 14) Als u er vervolgens op gewezen wordt dat uw moeder stelt dat ze bij het overlijden van uw vader wel klacht indiende, maar zonder resultaat (CGVS moeder, p. 16), verklaart u opeens dat ze dan waarschijnlijk wel klacht indiende. (CGVS zoon, p. 14). Eveneens stelt u dat u niet op de hoogte bent of er nog iets is voorgevallen nadat u het land bent ontvlucht en heeft u geen kennis betreffende de huidige stand van zaken van uw problemen. (CGVS zoon, p. 16) Het Commissariaat-generaal aanvaardt uw vage verklaringen betreffende de evolutie en huidige stand van zaken van uw asielproblemen niet. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Van iemand die zijn land moet ontvluchten omwille van bepaalde problemen, mag dan ook verwacht worden dat hij interesse toont in de evolutie van zijn problemen. U had ruimschoots de mogelijkheid om te kunnen achterhalen wat er in uw onderduikperiode gebeurde, gezien het telefonisch contact dat u met uw vader had, en het feit dat u nu met uw moeder samen in België verblijft. Uw klaarblijkelijke en onaanvaardbare onwetendheid over zaken die de essentie van uw vervolgingsproblemen in Georgië betreffen ondermijnen uw geloofwaardigheid en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw problemen ernstig.

Vervolgens wil het Commissariaat-generaal wijzen op een tegenstrijdigheid betreffende uw verklaringen in verband met uw identiteitskaart op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u nooit een identiteitskaart gehad had terwijl u tijdens uw interview op het Commissariaat-generaal stelt dat uw identiteitskaart thuis, in Georgië ligt. (DVZ-verslag, punt 21 en CGVS zoon, p. 5) U stelt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde het identiteitsbewijs niet bij te hebben en dat u niet 'nooit' gezegd hebt. (CGVS zoon, p. 17 en 18) Eveneens was er een tegenstrijdigheid betreffende de dood van uw vader. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij overleden was in 2008, terwijl u op het Commissariaat-generaal stelt dat hij stierf op 20 september 2010. (DVZ-verslag, punt 11 en CGVS zoon, p. 3) U stelt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken ook verklaarde dat hij in 2010 overleden is. (CGVS zoon, p. 3) Uw verklaringen voor deze tegenstrijdigheden tussen uw verschillende verklaringen kunnen niet door het Commissariaat-generaal aanvaard worden. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties gelijke en volledige verklaringen aflegt in iedere fase van het onderzoek. In casu bent u daar niet in geslaagd. Daarenboven werd het DVZ-verslag samen met een Russische tolk ingevuld en daarna nog eens in het Russisch voorgelezen. Vervolgens hebt u het verslag ondertekend, ter bevestiging dat uw verklaringen oprecht zijn. De tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en de Dienst Vreemdelingenzaken tasten uw geloofwaardigheid dus verder aan. Wat de verschillende verklaringen betreffende het overlijden van uw vader betreft, wijst het Commissariaat-generaal er nog op dat u geen melding maakt van zijn overlijden in de vragenlijst ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, hetgeen uitermate vreemd is gezien hij overleden is naar aanleiding van een arrestatie betreffende uw problemen en dat u en uw moeder, na zijn dood besloten te vluchten, eind november of december 2010. (CGVS zoon, p. 10) U verklaarde tevens bij uw interview op het Commissariaat-generaal dat u al de redenen van uw vlucht op de Dienst Vreemdelingenzaken vermeld had. (CGVS zoon, p. 3) Het Commissariaat-generaal stelt zich vragen bij deze ommissie gezien het redelijkerwijs van een asielzoeker verwacht mag worden dat hij volledige verklaringen betreffende al zijn asielproblemen aflegt bij elk interview betreffende zijn asielaanvraag. Het feit dat u het overlijden van uw vader niet vermeldt en daarenboven een andere overlijdensdatum geeft, is op zijn minst zeer opmerkelijk en stelt uw geloofwaardigheid eveneens in vraag.

Verder wil het Commissariaat-generaal opmerken dat ook uw houding niet in overeenstemming is met uw verklaarde vrees voor vervolging. U stelt immers, na uw vlucht uit het leger, ruim twee jaar ondergedoken geleefd te hebben omdat u bang was en omdat men u zocht. (CGVS zoon, p. 13 en 15) U verklaarde eveneens geen klacht te hebben ingediend naar aanleiding van uw problemen omdat u bang was om terug te keren naar Tbilisi. (CGVS zoon, p. 16) Echter, u verklaart zelf uw geboorteakte, daterend van 28 februari 2011, te zijn gaan afhalen in Tbilisi, volgens u omdat u uw oude geboorteakte uit de communistische tijd wou inruilen tegen een nieuw Georgisch document. (CGVS zoon, p. 5) U dacht dat het niet slecht was om te hebben. (CGVS zoon, p. 11) Het Commissariaat-generaal stelt echter dat het allerm minst aannemelijk is dat een asielzoeker, die vervolgd wordt en mishandeld geweest is door de autoriteiten, de relatieve veiligheid van zijn onderduikadres opgeeft om zijn oude geboorteakte in te ruilen voor een nieuwer model. Zo gaat u terug naar Tbilisi en biedt u zich aan bij de autoriteiten, enkel en alleen om een nieuwere versie van uw geboorteakte te krijgen. U verklaart dat het slechts voor één uur was en dat het geen probleem was om dit document te krijgen. (CGVS zoon, p. 16) Het Commissariaat-generaal wijst uw verklaring voor deze handeling af en stelt dat het redelijkerwijs van een asielzoeker verwacht mag worden dat zijn handelingen in overeenstemming zijn met zijn verklaarde vrees, hetgeen in casu niet het geval is. Een geboorteakte is immers geen noodzakelijk en onmisbaar document, en de vernieuwing ervan was enkel omdat u dacht dat het niet slecht was om een nieuwer model te hebben. De risico's die u neemt om dit document toch te laten vernieuwen ondergraven uw geloofwaardigheid verder.

Bovendien wil het Commissariaat-generaal opmerken dat u bijzonder weinig kennis heeft betreffende uw reisdocumenten. Zo stelt u gereisd te zijn met uw internationaal paspoort, afgehaald in 2007, en een visum dat geregeld werd door de vriend van uw vader, A. S. (...). Echter, u kan niet zeggen wat voor een visum het is, welk land het uitreikte en van wanneer tot wanneer het geldig was. (CGSV zoon, p. 7) U heeft eveneens geen idee hoe A. (...) dit visum regelde. (CGVS zoon, p. 7) U kon uw internationaal paspoort ook niet voorleggen. U verklaart dat A. (...) het u terug afgenomen heeft, maar u kan niet uitleggen waarom hij dit precies deed. (CGVS zoon, p. 7). Gezien deze onaannemelijk vage verklaringen over uw internationaal paspoort ontstaat het vermoeden dat u dit document bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om bepaalde hierin vervatte informatie over het moment en wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden.

Tot slot kunnen de documenten die u wel voorlegt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Uw geboorteakte bevat louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel worden getrokken. Uw medisch attest stelt enkel vast dat u problemen met uw wervelkolom heeft, die daarenboven aangeboren en niet het gevolg van enig asielincident zijn. (CGVS zoon, p. 4) De geboorteakte,

huwelijksakte en Georgische identiteitskaart van uw moeder bewijzen op voldoende wijze haar identiteit en burgerlijke staat hetgeen ook niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. Het medisch attest van uw moeder bevat enkel medische gegevens betreffende haar recente beroerte, maar verder geen informatie die afbreuk kan doen aan bovenstaande vaststellingen.

Bijgevolg kan er op basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, zijnde de moeder van tweede verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij integraal over daar eerste verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op de door haar zoon voorgehouden asielmotieven.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een eerste middel op de schending van de "algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid (onder meer het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel)" en de materiële motiveringsplicht, doordat, eerste onderdeel "het CGVS ten onrechte geen geloof hecht aan de waarachtigheid van het relaas van verzoekers" en, tweede onderdeel, "de ingeroepen gebreken in het asielrelaas van verzoekers onbestaande zijn, minstens geenszins afdoende zijn om hun asielaanvraag wezenlijk te ondermijnen". In een tweede middel steunen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 48/4 "aangezien het CGVS niet het statuut van subsidiaire bescherming toekent, terwijl verzoekers gevlucht zijn omwille van een reëel risico op ernstige schade en derhalve bescherming dient te krijgen zoals voorzien in artikel 48/5 gelet op onmenselijke behandeling in hun land van herkomst". Hiertoe gaan verzoekende partijen in op de motieven van de bestreden beslissingen en trachten deze te verklaren dan wel te weerleggen. Ingevolge hun onderlinge verwevenheid oordeelt de Raad dat deze middelen gezamenlijk dienen te worden onderzocht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1 Verwerende partij meent dat tweede verzoekende partij een gebrek aan interesse heeft in de evolutie van haar problemen omdat zij geen details kon geven over de problemen die haar ouders ondervonden tijdens haar periode van onderduiken. Verzoekende partijen betogen dat tweede verzoekende partij een geringe kennis hiervan had juist omdat zij ondergedoken leefde en poneren dat

verwerende partij niet genoeg rekening heeft gehouden met het feit dat tweede verzoekende partij *“ondergedoken was en derhalve nauwelijks contact had met zijn ouders”*.

2.2.3.2. De Raad merkt vooreerst op dat van een asielzoeker in redelijkheid mag worden verwacht dat hij ernstige en veelvuldige pogingen ondernemen om te informeren hoe zijn persoonlijke problemen evolueren teneinde een gedegen inschatting te kunnen maken van de actuele vrees voor vervolging in zijn land van herkomst. Nalaten dit te doen, wijst op een grove desinteresse en doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. De vaststelling van verwerende partij dat tweede verzoekende partij totaal niet op de hoogte is van het feit of er na het verlaten van het land van herkomst nog dingen gebeurden en geen kennis heeft van de huidige stand van zaken van haar problemen wordt door verzoekende partijen ongemoeid gelaten waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

De ouders van tweede verzoekende partij ondervonden problemen omwille van hun zoon. Het is dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat tweede verzoekende partij zich niet zou geïnformeerd hebben tijdens haar periode van onderduiken naar de situatie thuis, en meer in het bijzonder naar de concrete inhoud van de door haar vader ondernomen pogingen teneinde te trachten haar problemen op te lossen, al was het maar om de gevolgen van een eventuele terugkeer te kunnen inschatten. De stelling van verzoekende partijen dat rekening moet gehouden worden met het feit dat tweede verzoekende partij ondergedoken leefde doet geen afbreuk aan het feit dat er telefonisch contact is geweest tussen tweede verzoekende partij en haar ouders. Tweede verzoekende partij verklaarde immers het volgende (administratief dossier A.N., stuk 3, p.14-15): *“U weet amper iets te vertellen over de problemen die u ouders gehad hadden na uw vlucht uit het leger. Deze problemen zijn echter het gevolg van uw problemen. Probeerde u geen informatie in te winnen betreffende deze problemen?”*

Jawel, maar we spraken enkel telefonisch

Waarom heeft u dan niet meer kennis?

Ik weet niet, omdat het mij niet meer interesseerde, (...)”.

Tweede verzoekende partij geeft derhalve zelf aan hierin totaal geen interesse te betonen wat de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden vrees op fundamentele wijze ondermijnt. Het niet weten waar door haar vader een klacht werd ingediend, tot welke personen haar vader zich wendde, het niet kunnen naar voor brengen van enige bijzonderheid omtrent de klacht bij het parket, en het niet het minste idee hebben wanneer haar ouders door militairen werden lastiggevallen, laten verwerende partij terecht mede op deze gronden besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas. Het argument tijdens de periode van onderduiking nauwelijks contact te hebben gehad met haar ouders mist feitelijke grondslag aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen beide verzoekende partijen betreffende het al dan niet neerleggen van een klacht door eerste verzoekende partij na het overlijden van haar echtgenoot daar beiden samen in België verblijven en desbetreffend het contact steeds aanwezig is geweest.

2.2.4.1. Betreffende de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen afgelegd door tweede verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal aangaande het al dan niet bezitten van een identiteitskaart en de overlijdensdatum van haar vader betogen verzoekende partijen dat het standpunt van tweede verzoekende partij verwoord op de Dienst Vreemdelingenzaken niet correct werd vertaald en dat haar Raadsman op het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken niet aanwezig is waardoor deze ook niet kan nagaan of door tweede verzoekende partij steeds dezelfde verklaringen werden afgelegd.

2.2.4.2. Het verweer van verzoekende partijen dat door hun raadsman niet zou kunnen worden nagegaan of tweede verzoekende partij steeds dezelfde verklaringen heeft afgelegd, kan door de Raad niet worden gevolgd daar deze raadsman door de lectuur van de diverse verhoorverslagen, die zich allen in het administratief dossier bevinden, perfect in staat is zich een beeld te vormen van het al dan niet afleggen van eenduidige verklaringen door tweede verzoekende partij.

Verder wijst de Raad erop dat tweede verzoekende partij zowel de “vragenlijst” als de “verklaring” op 8 april 2011 op de Dienst Vreemdelingenzaken voor akkoord heeft ondertekend nadat deze haar door de tolk in het Russisch werden voorgelezen. Door de Raad kan niet worden ingezien hoe bij aanwezigheid van een raadsman de voor akkoord ondertekende verklaringen anders zouden zijn geweest, dit wordt overigens ook niet aangetoond door verzoekende partijen.

Het betoog van verzoekende partijen dat de verklaringen van tweede verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken foutief werden vertaald betreft een blote bewering die op generlei wijze wordt onderbouwd. Verzoekende partijen duiden immers op geen enkele wijze aan hoe etymologisch of door meervoudige betekenis van woorden en begrippen in de vertaling deze conversaties op een foutieve wijze konden zijn neergeschreven.

Desbetreffende motivering van verwerende partij blijft derhalve onverminderd overeind.

2.2.5. Waar verzoekende partijen betreffende het niet vermelden door tweede verzoekende partij van de omstandigheid van het overlijden van haar vader bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken wijzen op het feit dat in dit stadium van de procedure enkel de gelegenheid wordt geboden om kort de asielmotieven naar voor te brengen, wijst de Raad er vooreerst op dat, ondanks het feit dat voormelde vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt evenwel zonder in detail te treden in deze fase van de procedure. Daarenboven blijkt uit het voorafgaand advies aan de vragenlijst dat aan tweede verzoekende partij de noodzaak werd medegedeeld de vragen zo correct mogelijk te beantwoorden met weergave van de voornaamste elementen en feiten en dit met alle bewijselementen waarover zij beschikt, evenals de risico's die zij loopt indien deze raadgevingen niet worden opgevolgd (administratief dossier A.N., stuk 9, advies voorafgaand aan vragenlijst). Daar tweede verzoekende partij dit document heeft ondertekend, kan worden vastgesteld dat zij perfect op de hoogte was van het feit dat het afleggen van leugenachtige verklaringen en het niet mededelen van wezenlijke elementen een terugleiding naar haar land van herkomst kon impliceren. Verder blijkt nergens uit deze vragenlijst dat tweede verzoekende partij een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke zij haar asielmotieven dienden uiteen te zetten en werd haar bij de invulling van voormelde vragenlijst bij vraag 3.5 de gelegenheid geboden haar asielrelaas zelf te vertellen, zonder dat dit door enige bijkomende vraagstelling werd gestuurd.

Het niet mededelen door tweede verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken van een uiterst wezenlijk element van het voorgehouden asielrelaas, met name de omstandigheden van het overlijden van haar vader, die overleed naar aanleiding van een arrestatie betreffende de beweerde problemen van tweede verzoekende partij en waarna beide verzoekende partijen besloten het land van herkomst te verlaten, ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas.

2.2.6.1. Betreffende de vaststelling dat het persoonlijk afhaken van een nieuwe geboorteakte een houding is die niet in overeenstemming kan worden gebracht met een ernstige vrees voor vervolging werpen verzoekende partijen op dat wanneer tweede verzoekende partij schrik heeft voor het Georgische leger dit niet impliceert dat zij ook vrees dient te hebben voor de dienst die de geboorteakten aflevert.

2.2.6.2. De Raad oordeelt dat Indien tweede verzoekende partij werkelijk de Georgische autoriteiten vreesde omwille van de weigering haar militaire dienstplicht te vervullen, en derhalve omwille van desertie, mag in redelijkheid worden aangenomen dat zij elke confrontatie met deze autoriteiten uit de weg gaat. Immers kadert het geenszins in de door tweede verzoekende partij aangevoerde intense vrees om het beslist niet ondenkbeeldige risico te nemen dat de beambte tot wie zij zich zou wenden om haar oude geboorteakte te laten omzetten in de recente versie van deze akten zich wél naar behoren van haar taak zou kwijten en aldus in geval van een nationaal doorgegeven signalement de bevoegde autoriteiten in kennis te stellen van de aanwezigheid van tweede verzoekende partij. Het derhalve door tweede verzoekende partij genomen risico om een recente geboorteakte te bekomen, waarvan zij de draagwijdte nooit in al zijn proporties kan inschatten, staat derhalve niet in vergelijking tot de intense vrees jegens haar autoriteiten vooralsnog haar legerdienst te moeten vervullen of wegens weigering hiervan in de gevangenis te belanden. Desbetreffende motivering blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.7. Waar verzoekende partijen op het door verwerende partij geuite vermoeden dat tweede verzoekende partij haar internationaal paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om bepaalde hierin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop uit het land van herkomst werd vertrokken, verborgen te houden, tegenwerpen dat dit enkel een veronderstelling betreft, stelt de Raad vast dat dit vermoeden door verwerende partij op een duidelijke wijze is onderbouwd – motieven die op zich door verzoekende partijen niet worden aangevochten en derhalve als onbetwist en vaststaand worden beschouwd – en dat dit vermoeden niet het enige motief is waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en oordeelt de Raad dat dit vermoeden in samenlezing met de ongemoeid gelaten motieven een verdere indicatie uitmaakt tot het ongeloofwaardig bevinden van het voorgehouden asielrelaas. Daar van een asielzoeker die op illegale op weg is naar de Europese Unie mag worden verwacht dat deze uiterst alert is teneinde deze clandestiene reis tot een goed einde te brengen, kan uit de volstreekte onwetendheid over het in het eigen internationaal paspoort aangebrachte visum worden besloten dat deze reis niet illegaal gebeurde, doch legaal wat een aantal publieke stappen in het land van herkomst vereist en op zich niet wijst op de noodzaak als een dief in de nacht om reden van de gevreesde vervolging zijn land van herkomst te moeten verlaten. Het vermoeden is derhalve door verwerende partij correct gesteld en op niet weerlegde wijze afdoende gemotiveerd.

2.2.8. De door verwerende partij vastgestelde flagrante tegenstrijdigheden, onwetendheden, onaannemelijkheden en desinteresse betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas verhinderen aan dit relaas enig geloof te hechten en laten niet toe verzoekende partijen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) toe te kennen.

2.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partijen niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opmerking van verzoekende partijen dat het redelijkheidsbeginsel zou zijn geschonden, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.2.11. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en dat verzoekende partijen tijdens de verhoren op het commissariaat-generaal van 17 november 2011 de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.2.12. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT